

PDC-248 În familie-i fericire

Dumitru Cornilescu

Andantino

S
A

În fa - mi - lie-i fe - ri - ci - re, căci iu - bești și ești iu - bit; Lân - gă dul - ce, va - tra

T
B

Mnd1

ca - sei, su - fle - tul ți - e o - dih - nit și în mij - lo - cul iu - bi - rii, i - ni - ma ți - o o - țe -

Mnd1

lești; Te cu - noști mai bi - ne - a - co - lo; ori - ce greu îl bi - ru - iești. O, ce bi - ne - i îm - pre -

Mnd1

u - nă cu a - cei - ce îi iu - bești!

1 În familie-i fericire, căci iubești și ești iubit;
Lângă dulce, vatra casei, sufletul ți-e odihnit.
Și în mijlocul iubirii, inima ți-o oțelești;
Te cunoști mai bine-acolo; orice greu îl biruiești.
O, ce bine-i împreună cu acei ce îi iubești!

3 Ne-ncetata ta voieșie, ce-o dă pacea lui Isus,
Vreau să fie-atot stăpână în căminul meu de-acum.
Te iubesc, o, vatră scumpă, lângă tine tot aș sta,
Așteptând dorita clipă când în cer mă voi muta.
Ca iubirea-n Domnul nostru să nu aibe un sfârșit.

2 Biruințași anevoie, dar tu te deprinzi să lupți;
Chiar când șovăie iubirea, nu gândi ca să renunți.
Te deprinzi cu-ngăduința, te deprinzi să lupți mereu;
Inima întinereste, de-L iubești pe Dumnezeu.
Binefăcătoare-i clipa când te afli printre-ai tăi.